

ל אבדד הו מיי
פייב מלי גיושין
הלי כ סמנ עשין כ
קושע' ראש' סימן יו
סעף לו:
לא וז מיי' שס הלכה
כג קושע' שס
סעף מ:
לב ו מיי' שס הלי כד
קושע' שס סעף מג:
לג ו מיי' שס קושע'
שס ס' וסעף מ:
לד כ מיי' שס הלי יו:
קושע' שס סעף יז:

לראי משום דלמריקן לא בעלמא דחמשה
אחיה ליגא כיון דחזיא דחמשה
נפשה ור"מ מה י"ל לחוס מכל מקום כ
דבשאל לא חזי ותקטער שרי לא
מקום י"ל לחוס פן תגא חמשה
קודם שתגא הכלה והיא מתטונה
לכן וגמלת שאלהא את חמשה
ולכן לא רצו חמשה להחזיר אפילו
דשאלהא הכלה :

דלמא שאני התם דרגש לה
למרה: ר"ל דה"ל למורה

שאני התם דלא מסקא אדעתה שמה
ימות בעלה אבל כלה יכולה לידע
שיבא בעלה וממללא לברה מילי
שלייה לא נמי משוי אוחס הגמרא
לפי שאין דבר ברור כל כך שיחזור
בעלה ממדינת הים: **הא** לא נשאת
לא תשא והא אמר כו' קשה לר"י
דבפרק ב' דכתובות (97 כג: וסג) ובי

מלתיה דרבי יוחנן דגמס לזמרים
מת כו' משמע דמלתיה דעולא איירי
בדיעבד אבל לבתחלה מודה דלא
הנשא משום דרב אסי הכר ממך
עקשות פה וי"ל דהכא דייק הכי
טעמא דנשאת משום הכי לא תנא
הא לא נשאת לא תנא ואם נשאת
הא דהכי משמע דוקא נשאת לא
תנא הא לא נשאת לא תנא ואם
נשאת תנא משום הכי פריך מדעולא
ואו"ת והכי משני התירוה לנשא ובה
אחר ואמר לא מה לא תנא מהיתירה
הראשון משמע ותנשא לבתחלה ויש
לומר דרזאי לבתחלה לא תנא ולא
הכי חזקה בראשון רישא לזמרי

תוספות וזאת אמרת לא
תוספת תוכיחה, זאת
אמרת לא תחת אומרת
הגדת אר"ם הדיאל
היה אלו לא ינשא
ידיה וז' שמעון
אמרם הדיאל וז'
מדות אש"ז קים
ינשא, עד אומר לא
אשר
אומר לא ואשר אומר
לא תחת אשר
אש"ז פסק כדברי
מסך הדיאל
ידיה וז' רבים
רבים וקד' ר"ם
הגדת יד: ר"ם

דאס געטא לא האט אסאך און דעם
אומער מיט אונדז אומער לא מיט דער
זון לא האט אירי צבת אחת ואפי'
גשאת האט וא"ת ור' יוחנן בפ"ב
דכחצות (ג"ט עט) מאי קמ"ל מחגי'
היא וי"ל דר' יוחנן אחת לאשמועינ'
דלכתחלה לא האט מאס דרב אפי'
ו"ר" אומר דפריך מאס דמשמע ליה
הא לא גשאת לא האט מדאורייתא
מדקאמר האט ולא "קתני הולד ממזר
ישוד מדקתני סיפא עד אחד אומר
ממת ועד אחד אומר לא מיט לא
האט משמע דהיינו צבת אחת ואפי'
מדרבנן אפילו בזה אחר זה גמי
וא"ת דהאט משמע דעולא לא אירי
אלא בזה אחר זה דהיינו בהתירוה
ליגשא וכו' מי שקינא (בבא נא: וס)
משמע דאירי עולא בכל ענין בין
צבת אחת בין בזה אחר זה דגמי

התם עד אחד לומר בטמא אתה ועד אחד
 כ' דייקבב' טעמא דהאי מכתש אב
 מה"מ כ' ופרץ בין דמדאורייתא עד
 להכתש ליה והאמר עולא כל מקום שה
 שנים אלא אמר עולא חני לא היתה שם
 ולרבי חייל קשה מתני' ללוי לא קשיא
 ואמנם עולא נמי ללוי בבת אחת
 להגיה ולא משני דרמשי' רבי חייל ומי

בזה אחר זה אלא שמראה לו דוחק
דאפילו איירי עולא בכל ענין ה"מ
דלא מהימן אלא מדרבנן לא חשיב
דחשיב כשנים בזה אחר זה בדרבנן
בזה אחר זה לא תלא אבל לא הנשא
בבזה אחר זה מותרת להנשא מה"מ
(ושם) הן עד אחד אומרת בטמאה ושני
אמרה חיה אומרת גומא אחר

ת"ש *אמרה מת בעלי ואח"כ מת חמי תנשא ותפול כתובה וחמותה אמרה מ"ט חמותה אמרה לאו משום דאמרינן לא בעלה מיית ולא חמיה מיית והא דקאמרה הכי לקלקלא לחמותה הוא דקמיכונא סברה לבתר שעתא לא תיתי תצטערן דלמא שאני התם *דרגיש לה צערא : **ברתני** עד אומר מת וגשאת ובא אחד ואמר לא מת הרי זו לא תצא "עד אומר מת ושנים אומרים לא מת אע"פ שגשאת תצא שנים אומרים מת ועד אומר לא מת אע"פ שלא גשאת תנשא : **גב'** מעמא דנשאת הא לא גשאת לא תנשא והאמר עולא כ"מ *שהאמינה תורה עד אחד הרי כאן שנים ואין דבריו של אחד במקום שנים הכי קאמר 'עד אחד אומר מת והתירוה להנשא ובא אחד ואמר לא מת לא תצא מהתירה הראשון : 'עד אומר מת : פשימא דאין דבריו של אחד במקום שנים "לא צריכא בפסולי עדות וכדר' נחמיה דתניא רבי נחמיה אומר * כל מקום שהאמינה תורה עד אחד הלך אחד רוב דעות ועשו שתי נשים באיש אחד כשני אנשים באיש אחד ואיבעית אימא 'כל היכא דאתא עד אחד כשר מעיקרא *אפי' מאה נשים כעד אחד דמיין אלא כגון דאתא אשה מעיקרא ותרצה לדרבי נחמיה הכי רבי נחמיה אומר * כל מקום שהאמינה תורה עד אחד הלך אחד רוב דעות ועשו שתי נשים באשה אחת כשני אנשים באיש אחד אבל שתי נשים באיש אחד כפלגא ופלגא דמי : 'שנים אומרים מת וכו' : מאי קמשמע לן בפסולי עדות וכדר' נחמיה דאזיל בתר רוב דעות היינו הך מהו דתימא כי אזלינן בתר רוב דעות לחזמרא אבל לקולא לא "קמ"ל : **ברתני** "אחת אומרת מת ואחת אומרת לא מת זו שאומרת מת תנשא ותפול כתובתה וזו שאומרת לא מת לאתנשא ולא תפול כתובתה אחת אומרת מת ואחת אומרת נתר. ר"מ אומר הואיל ומכחישות זו את זו הרי אלו לא ינשאו ר' יהודה ור' שמעון אומרים 'הואיל' זו וזו מודות שאין קיים ינשאו "עד אומר מת ועד אומר לא מת

ומר לא נטמאת היתה שותה
לא מכחיש עד אחד נאמן
אחד מהימן אידך היכי מלי
יניה תורה עד אחד הרי כאן
ר' חיילא אמר היתה שותה
אין צבת אחת כאן בזה אמר
כמו בזה אמר זה ולקח גרין
י"ל דעולא לא איירי אלא

העמוד המסנה צבת אחת משום דמשמע ליה דאחי
דמדאורייתא עד אחד מהימן בסוטה כדנפקא ליה ה
שנים אלא בזה אחר זה ואע"ג דיש חלוק בין דאוריית
בדאורייתא צבת אחת: **עך** אחד ואומר מה ושנים א
נים ואומרים מה ואחד ואומר לא מה אע"פ שלא נשאת
לאו משום שפתיס: **לא** נריבא כפסולי עדות
ואומרים לא נקממא היתה שוטה הוה חד וחד אינה שו
טה ונפסקא ליה אלא דהיינו עדות הוה הוה ואינא ליה

אמרה מה בעלי ואח"כ מה חמי. רבותא אשמועינן דאע"ג דלמרה ברישא מה בעלי וגמלא שאין זו חמשה והרי היא לה כנכרית אפי' הכי לא מהימנא דלמרה מה חמי וחמשה אסורה מ"ס הא לאו חמשה היא אלא משום דלמרה קר לאו בעלה מיית ועדיין זו חמשה ולא חמשה מיית וזו כלתה מהימנא.

לקלקלה ואע"ג דהשתא הרי בנה של
זו במדינת הים ואין אמו אלא לדבר
לו על בלתי דברים רעים אפ"ה
מסקא כלה אדעתה לקלקלה מעבדיו
כי היכי דלכתה שעתא כשישוב צבלי
ובעלה תדחה למרפות ולא יתיר
לסדרן והי"ה לחמוסה ובלה לאחר
מיון דהא גמי אחר מיון הוא :
דרגש לס נצרא . כבר הרגשה כלה
זו בלצר שמלכדתה חמוסה ושנאה
ישנה היא אבל בחמוסה לאחר
מיון שמעולם לא היטה חמוסה לא
תפשוט : הרי כן שנים . הרי
הוא חסוב בשנים : לא סוף מסימירס

תורה עד אחד הרי
ל אחד במקום שנים
אומר מת והתירה
לא מת לא תצא
אומר מת : פשימא
במקום שנים "לא
ר' נחמיה דתניא רבי
שהאמינה תורה עד
שנים ועשו שתי נשים
טבאיש אחד ואיבעית
אחד בשבך מוזהרא

עד אחד - אין שם תורת עדות כי
היה דבר חשיב פסולי עדות נמי
חשיבי הלכך הלך אחד רוב דעות
ואין עליו לבדוק אם כשרים אם
פסולים : ועשו שתי נשים באיש
אחד - שתי נשים שהבחינו עד אחד
ואמרו לא מה כשני אנשים באיש
אחד שהראשון בטל ואפילו ניסת
תלז : כל סיפא דתלז ע"א כשר
מעיקרא - והתירוה על פיו אפילו
מאה נשים כעד אחד דמיון וכי
היה דעד אחד בטל דלמרינן
ראשון הרי הוא כשנים ואין דבריו
של אחרון במקום שנים מאה נשים
נמי בטלים לגביה וכדי האי גזירה
לא אשמועינן מתני' דתלז אלא מתני'
דקמי' אף על פי שגמלת תלז כגון
דלמאי' אשה מעיקרא וגמלת על פיה
ואשמועינן מתני' דתלז ע"פ שתי
נשים בהלות אחרי כן ולא מוקמינן
קמייתא במקום עד כשר ואע"ג
דלמשיבא כשרי למשיבאיה על פומה :

כספגא ופגגא. בעד אחד אומר מן והסירה ליגשא וצא אחר ואמר לא
ממ דאמר במתני' לא תלא מהסירה הראשון: **לחומר** - כגון מליעשא
דקתי תלא: **מתני'** אחת אומרת **מת** - שני נשים גרות הבאות
ממדינת הים אחת אומרת מת בעלי' ולרבה אומרת לא מת: **סויל**
וסן מכישות כו' - ובגמ' פריך לפלוג גמי ר' מאיר ברישא
דזו שאומרת מת לא תגשא: **סויל וזו מודות כו'** - ה'
אחת מודה והאחת אינה מודה לא יגשאו שתייהן אלא האחת:
אשה

שם דמשמע ליה דאירי נמי בזה אחר זה ועוד אמר ר' זון בסוטה כדנפקא ליה התם מועד אין בה אבל הכא גבי אשה ג' יום חלוק בין דאורייתא בין דרבנן מייתי מדעולא דגראה לו אחד ואמר מה וטנים אומרים לא מה תלא - אבל אחד ואחד לא מה אפי"ה שלא קשאת תשא אחד ואחד בבבא אחת לא תשא

אריכא בפסולי עדות - והא דלמך פברק מי שקינא (פסא לא) יתה את חד וחד אינה שותה תויבבחא דרבי חיאי לויטעמין אימא

הערה: הנה כי המלה "אריכא" היא בעצמה מלת "אריך" וכן "אריכא" היא בעצמה מלת "אריך".

לקמן קיט.

[גירס הערוך ערך גש ב'
דגיש פירוש שזכר גש
והגיע למרח]

סוטה לא: מז: לעיל פה:
כתובות כב:

מוקם לא: מז: למיל פח:

[לעיל פת: ושא"כ]

ג"ז שם [תום' פי"ד]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones